

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ

τῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς πωλήσεως τοῦ φύλλου ἡμῶν δέον νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ ἐφημερίς ἡμῶν συντηρεῖται ὑπὸ τῶν φανερῶν αὐτῆς πόρων, τῶν συνδρομητῶν δηλαδή καὶ τῆς πωλήσεως τῶν φύλλων. Δὲν εἶναι ἐφημερίς ἔχουσα μετοχὴν εἰς εἶδος τι. τῶν ἐν Γερμανίᾳ λεγομένων Ἑρπετοκεφαλαίων (Reptilienfonds). Εἰς πᾶν ἄλλο γένος τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἀνήκομεν ἢ εἰς τὰ ἑρπετά. Ὅταν λοιπὸν οἱ κύριοι ἐπιστάται τῶν ἐπαρχιῶν ἀναβάλλωσι τὴν ἐξόφλησιν τῶν μικρῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς μῆνας, ταραττοῦσι τὴν οἰκονομικὴν μας ἰσορροπίαν καὶ καθιστῶσι αὐτόχρημα προβληματικὴν τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀμέλεια αὕτη, μετὰ πολλῆς μας λύπης θὰ μεταβιβάσωμεν τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἀναλάβωμεν ἡμεῖς τὴν τομὴν του. Τὸ βασιλεῖόν μας — δηλαδή τὴν δημοκρατίαν μας — θὰ τὴν περιορίσωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας.

Αὐτὰ διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Δυστυχῶς ἐξεδόθη ὁ Ζωολογικὸς Κήπος τοῦ κ. Ψαρά. ἀλλ' εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ὁ φιλότιμος οὗτος συγγραφεὺς ὀφείλει νὰ μὴ λησμονήσῃ νὰ κατατάξῃ μετὰ τῶν παχυδέρμων καὶ τοὺς κουμουνδουρικούς. Οὔτε οἱ χυδαῖοτεροι πελάται τῶν κακουργοδικείων ἡδύναντο νὰ ἐπιδείξουν τόσῃ ἀναίδειαν πρὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ Ἑθνους. Συνῆλθον, λέγει, εἰς τὴν σάλα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἀπλῶς ὑβριστικὴν καὶ ὅλως ἀσέμνητον τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς ἀποκηρύσσεται ἡ πορεία καὶ ἡ πολιτεία τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτε ἦν κυβέρνησις ὡς **ἀντισυνταγματική** καὶ **ἀντεθνική**. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς τοῖς

ἐφάνη πολὺ ἐλαφρὸς· τὰ παχύδερμα ἤθελον δυνατωτέρους νυγμοὺς διὰ νὰ αἰσθανθῶσι τὸ καυτήριον. Ἐσυνείθισαν τοιαύτην ἰδέαν νὰ ἔχωσι περὶ ἔθνους καὶ συντάγματος, ὥστε τοῖς ἐφάνη παιγνιδάκι ἂν ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς τοὺς ἐκρέμασεν ἀπὸ τὸν λαϊκὸν τοὺς τοιοῦτον μαυροπίνακα. Ἦθελον ἴσως νὰ ὁμοιάσουν κατὰ πάντα πρὸς τοὺς ἀπαγχονιζομένους ἐν Τουρκίᾳ, εἰς τὰ στήθη τῶν ὁποίων, κρεμασμένων ἀπὸ κλάδου συκῆς ἢ πλατάνου, προσκολλᾶται καὶ ἡ ἀτιμωτικὴ ἀπόφασις τῆς καταδίκης των.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πλειοψηφία ἐπαναλαμβάνομεν ἔσφαλε λαβοῦσα τὸ πρᾶγμα τόσον ἐπιπολαιῶς. Οὔτε θεατρικὰς ἐπιδείξεις ἐζητοῦμεν, καθὰ λέγει ἡ Ὠρα, οὔτε καραγκιῶδες μπερντέδες, ἰδιότητος τὰς ὁποίας ἠγνοοῦμεν μέχρι τοῦδε ὅτι κατέχουν οἱ περὶ τὴν Ὠραν τοὺν αντὶον τοὺς ἐνομιζομεν πολὺ σοβαροὺς καὶ οὐδέποτε ἐφαντάσθημεν νὰ τοῖς ἐπιζητήσωμεν ἀφορμὰς τέρψεως. Ἀλλὰ τοιαῦται βαρεῖται ἀποφάσεις δὲν ξεμπερδεύονται μετὰ τὸν κ. Φιλάρετον· ἔχομεν βαθεῖαν ὑπόληψιν πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν δεξιότητα ἣν ἔδειξε μέχρι τοῦδε, πλὴν τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης ὡς πρὸς παλαιὸν μας φίλον καὶ συνάδελφον· ἀλλ' ἡ κοινοβουλευτικὴ στρατηγικὴ ἔχει τὰς ἀπαιτήσεις τῆς· καὶ αὐτὰς πρέπει νὰ τὰς γνωρίζῃ ὁ κ. Φιλάρετος ἢ μᾶλλον ὁ κ. Τρικούπης· δυνατόν εἰς καλὸς ἐπιλοχίας νὰ γνωρίζῃ ἐπίσης καλῶς, ὡς ὁ σωματάρχης, ἐν κρίσει περιστάσει τί πρέπει νὰ γείνη· ἀλλ' ἡ διαταγὴ διδομένη ἀπὸ τὸν ἐπιλοχίαν γεννᾷ τὸν γέλωτα· διδομένη ἀπὸ τὸν σωματάρχην, καρποφορεῖ.

Ἐξ ὅλου τοῦ προϋπολογισμοῦ φωτεινότερον κοινὸν νομιζομεν τὸ τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐποικισμὸν μεταναστῶν Ἑλλήνων ἐκ Πόντου. Εἶναι θλιβερῶς γνωστὸν τὸ πρόβλημα τοῦ ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου. Εἶναι γνησιώτερος ἐθνισμὸς ἐναποταμιευμένος ἐκεῖ ὅχι εἰς μάρμαρα τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τάφους τοῦ Κουμανοῦδη,